

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.

Telefon-szám: 119.

Hirdetések és előzetési pänzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felélős szerkesztő és kiadóulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 10 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 10 öllér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor.

Közgazdasági bicska.

A tegnapi vármegyei közigazgatási bizottsági ülésen, mint fmar annyiszor, ezáltal is egy országos fontosságú határozat történt, a mely lehet hogy eredményeiben igen hasznos lesz, ha a kormány is úgy megfogja tenni kötelességét, mint azt itt a vármegye megtegte, — de mindenesetre igen érdekes leplet rántott le Ausztriának vélnök való közigazdasági manőverjéről.

Az 1899. évi 75000. számú állatforgalmi egyezmény szabályozza Ausztria és Magyarország között az állatvitelt, illetve behozatal körüli jogokat. Ennek egyik pontja felhatalmazza az osztrák földművelésügyi minisztert, hogy tekintet nélkül a mi állategészségügyi zárlatainkra, a „saját szempontjából” is megtilthatja valamely járás állatainak Ausztriába való kivitelét, ha az „ő szempontjából” az szükségesnek mutatkoznak.

Történt már most, hogy az ősszel Fejérvármegye dumaadonyi, sárbogárdi és ráczalmási járásaiiban a sertésvesz járvány-szerűleg kezdett fellépni, a mi miatt a sertészárlatot itt nálunk, a jelzett kerületekre el is rendelték. Időközben azután a sertésvesz megszűnt, a járások ismét földoldattak s a kereskedők a múlt hetekben küldték e helyekről az első sertészárlatmányokat Ausztria különböző helyeire. Ausztriából azonban mindentűn visszutasították e szállítványokat azzal a megokolással, hogy a „saját szempontjából” és a „saját részükéről” a zárlatot a nevezett járás területére még továbbra is fenntartják.

Ugyanezok történt, hogy valahány kereskedő aziránt folyamodott az osztrák földművelésügyi miniszterhez, hogy kivéte-

les engedéllyel Bécsbe szállíthassa a sertéseket. Eltekintve attól: mekkora abszurdum az, hogy az osztrák földművelésügyi miniszternek mintegy fölülvizsgálati joga legyen a magyar hatóságokkal, illetve magyar földművelésügyi miniszterrel szemben, a fenti két körülményből világosan kitetszik, hogy ama bizonyos „saját szempontjából” való zárlat-fenntartási jog nem egyéb, mint jog az osztrák kormánynak a magyar sertésárvitel szabályozására. Bécsbe, a hol szükség van a magyar sertésekre, beengedik azokat, Ausztria többi helyeire pedig, a hol nincs szükség a magyar konkurrencziára, a sertésvesz zárlat czime alatt — noha rég megszűnt a sertésvesz — továbbra is lehetlenné teszik a magyar konkurrencziát. E szerint tehát, mint a hogy azt dr Paizs Gyula olyan jól mondta: a „saját szempontjuk” alatt „osztrák kereskedelmi érdekek” értendők. A magyar közigazdasági érdekek tehát itten teljesen háttérbe vannak szorítva az osztrák érdekek javára, a mit még fölhabarítottabbá tesz az a szinte hibetlenné tett, de mégis a valóságban megfelelő tény, hogy ugyancsak annak az említett állatforgalmi egyezménynek másik pontja szerint, ha az osztrák földművelésügyi miniszter valamely magyar kerületre a „saját szempontjából” a zárt továbbra is fenntartaná, úgy arról a területéről nemcsak Ausztriába nem szabad szállítani a sertéseket, de még Kőbányára sem, az alatt a czim alatt, hogy Kőbánya az ausztriai sertéskereskedelem előcsarnoka.

Nevezetesen: a sárbogárdi és ráczalmási járások a magyar hatóságok részéről a sertésvesz zárlata alól rég felmentettek s mégis úgy áll a dolog, hogy sem a ráczalmási, sem a sárbogárdi járási te-

rületekről nemcsak hogy Ausztriába, de még Kőbányára sem lehet szállítani a sertéseket.

Ez nem politika, ez közigazdasági zsebmetszés s az ember csak azon csodálkozik, hogy az egyezmény megkötésekor kedves szomszédaink kezébe hogyan adhattak a magyar közigazdaságok egy olyan közigazdasági bicskát, a melylyen szépen, a saját aláírásunk révén, foszt ki bennünket. Ilyen dolgokkal a magyar képviselőház nem ér réá foglalkozni, mert ez nem a magas politika körébe vág. Egy megyebizottságnak kell a miniszterium figyelmét ilyen abszurdításokra felhívni. A közigazgatási bizottság Koller Pál orsz. képviselő bízta meg a felirat megszerkesztésével s mi igazán kíváncsian várjuk, vajjon lesz-e, lehet-e már az egyezmény megkötése után — az ilyen horribilis közigazdasági baklövéseket jóvá tenni.

Megyei közigazgatási bizottsági gyűlés.

— A „Székesfehérvár” tudósítójától. —

Fejérvármegye közigazgatási bizottsága tegnap, e hó 8-an délelőtt 10 órakor tartotta április havi rendes ülését báró Fiáth Pál főispán elnöklete mellett. Jelenvoltak a következők: Huszár Agost alispán, Balassa Sándor tb. főjegyző, mint előadó, Heinrich Lajos tiszti ügyész, dr. Hattyuffy Dezso árszakíró elnök, Koller Pál megyei közigazdasági előadó, dr. Balassa Imre tb. főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető, dr. Belváry-Burchard Rozsó főispáni titkár. — Plossek Ferenc kir. pénzügyigazgató, Berecsy Miksa pénzügyi titkár, Vajda Géza kir. főmérnök, az államöltsészeti hivatal

TÁRCZA.

Lisbeth leányzó.

Leánya volt a felföldi Snuinak és feleségének, Jadoheknak. Az elmúlt évben rossz termést adott a tengeri, s egy éjszakán két medve elpusztította egyetlen mákföldjüket, mely a Sütőhölgy felett feküdt, oldalt Kotgarthól. Így hát a legközelebbi tavaszszal áttértek a keresztény hitre a cesesemőjüket el elvitték a mészárra, hogy ott megkereszteljék. A Kotgarthi káplán az „Erzsébet” nevet adta neki, a mi a felföldi vagy pahari nyelvjárásiiban „Lisbeth”-nek hangzik.

Később kitört a Kotgarth völgyben a kolera s elragadta Snu és Jadoht: Lisbeth ott maradt a káplán feleségénél félig cseledei, félig társalkodónői minőségben. Ez a Máhri testvére uralma után történt, de még mielőtt Kotgarth elvesztette „az északi halmok királynőjé” cseméjét.

Hogy a kereszténység, vagy saját népeinek itani volt-e oly kedvező hatással Lisbethre, azt nem tudom megmondani; elég az hozzá, hogy aznap nem novekedett. S ha egy felföldi leány szépre fejlődik, akkor megérdemli azt a fátárságot, hogy valaki öven angol mérföldet utazzék csak azért, hogy meglássa. Lisbethnek görög szabásu arca volt — egyike azoknak, melyeket oly gyakran festenek a mályk oly ritkán láthatók. Arzbőre halvány volt, hasonló az elefántesothoz, s a leány fejétől eltérőleg feltűnően karcsu volt. Szemei

csodálattal kelthettek. Ha öltözétet nem azok a borzasztó, telennyomatott szövetek képezték volna, melyeket a misszió-állomásokon szoktak használni, a halmok közt váratlanul találkoztunk vele, bizonyára azt hitted volna, hogy a rómaiak megtévesztel Djanjája vonul szemed látára a vadászatra.

Lisbeth hí maradt a kereszténységhez; nem hagyta el azt mire felnövekedett, mint a többi felföldi leány tenni szokta. Törzse ezért gyödlőte, mert hisz, mint mondják „mensalib” lett és napokint megmosdott. A káplán felesége azonban nem igen tudta, hogy mit kezdjen vele. Végre is nem lehet kívánni egy öt láb és tíz hüvelyk magas istennőtől, hogy társalkodó és tárgyokat mozgasson. Így hát Lisbeth járszott a káplán gyermekeivel, látogatta a vasárnapi iskolát, elolvastott minden könyvet, mely a házában található s napról-napra szebbé fejlődött, mint a regobeli hercegnő. A káplán felesége úgy vélekedett, hogy jól ténne, ha mint benne, vagy más valami „jobb” szolgálattal vállalna Simlában, de Lisbeth hallani sem akart erről. Igen boldognak érezte magát ott, a hol volt.

Egy napon, néhány hónappal azután, hogy elérte tizenhatodik életévét, Lisbeth egy sötét lett. Ez nem történt az angol hölgyek modorában, ki mássfél mérföldet szoktak fol- és le- lovagolni. Lisbeth husz angol mérföldet, sőt még többet tett meg gyalog Kotgarth és Narkunde között, ez alkalommal csak a késő esti

órákban tért vissza s a Kotgarthba vezető nyaktörő uton szállt alá valami néhézrel karjaiba. A káplán felesége épen aludt a szobájában, midőn Lisbeth lehevőre és fáradtan belépett terhével. Letette ezt a pamlagra s nyugodtan így szölt: „Itt van a fényem. A Bagi Rond-on túláltam. Lebuokott. Majd ápolni fogjuk, s ha felgyógyult, az ön férje majd ősszed bennünket.”

Ez volt az első szó, melyet Lisbeth eddig házasági tarvaire vonatkozólag kiáltott, a halálára az asszony emlémlívre összerendezett. Azenben a férfi, ki a pamlacon feküdt, mindenkélt igénybe vette figyelmét. Fialal azóta: feje a koponyacsontig mely hasadást mutatott, mely valamely zsebugos tárgyról származhatott. Lisbeth elmondta, hogy lenn találta a „khu”-nál s azért magával hozta. Nem volt eszméletlen és gyöngén lélegzett.

Ágyba fektették s a káplán, ki valamit értett az orvosi tudományhoz, ápolás alá vette. Lisbeth az ajtónál várakozott arra az este, ha szükség volna rá. Tudtára azta a káplánnak, hogy ez az a férfi, ki őt nőül fogta venni. A káplán, éppogy, mint felesége szigorúan mutatnak viselkedésének illen volt. Nyugodtan meghallgatta őket, de azután ismételte véleményét. Bizony jó darab kereszténység kell a műveletlen keleti érzelmek, pl. az első kintetire felebrét szerelm kiirtásához. Lisbeth, ki megtalálta választása emberét, nem látta be, hogy miért kellene ezt titkolnia. Nem engedte magát eltergetni: ápolni akarta az szegely, míg az előg erős lesz, hogy őt nőül vehesse. Ez volt az ő kiestny programja.

főnöke, Rutsek Imre kir. segédtanfelügyelő, — Detrich Zeigmond, Kenessey Gyula, Koller Tivadár, dr. Pajcs Gyula, dr. Szűcs Andor, veröbi Vég István és Vértessy József közig. biz. tagok.

Az alispán jelentés kiemeli, hogy 1690 ügydarab infekteltet el a hátrálék csupán nyolc azot. Az elsőd jelentése szerint a földmivélségi miniszter értesíti a közigazgatási bizottságot, hogy a takonykör elleni védekezésre újabb intézkedések nem lét szükségesnek. Szávosts Emil körölnél, mely szerint a lőpöngőrovóvilág állapítását meg, a mezőgazdasági bizottság helyén valának találta. Ennek oldását kéri a közigazgatási bizottság a földmivélségi miniszterétől. A felszólító anyakönyvi kerülés Tillmann László lemondásával megérdemelt anyakönyvvezető-helyettesi állásra Balázsos Lajos segédjegyző ajánlatta. A további jelentések a következők: *a tisztifőigyezteli hivatalban* 40 akta érkezett be, mind a nagyvonalú elhatározás. *A kir. pénzügyigazgató* jelenti, hogy március hó végéig az összes kincstartó követelés 1.703.50 kor. 14 fillért tett ki, melyből befolyt 1.681.87 kor. 11 fillér, vagyis hátralekban van 622.863 kor. 03 fillér. Ideiglenes házárd mentesség 50, fizetési halasztás 33 esetben engedélyeztetett.

A kereskedelmi miniszter az államépítészeti hivatal újratérítési a közigazgatási bizottságot, hogy a nyári menürendbe új illoszt bele az Adony-Szabolcs felé delélt induló vonatot, hogy annak a Budapestről Székesfehérvárra érkező postavonattal esatkozása legyen.

Ezután magának báró Fiáth Pál főispánnak indítványára egy a városba járó megyei köznevelési igen érdekű határozatot hozott a nyilván. Megkezesik a D. V. társaságot, hogy a szolnoki közlekedésekkor a városompart nem fertályóra száma tartásá bezárva, hanem csak a szükséges ideig. E miatt már nagyon sok panasz merült fel, a felszólalás remélhetőleg véget vet e sorompó mizériának. Nagyfontosságú vita indult meg ezután Bográd János főállatorvos jelentése kapcsán. Dr. Pajcs Gyula nagyra szólna hozta, hogy Fejérmegyő a vadai járás kivételével nem szállított az időszerről Ausztriába sertést, holott a székesfehérvári és adonyi jársok egész területén már régóta megszünt a sertésvesz és éppen a vadai járás területén, Bieske község van sertésvesz által fertőzve. Az osztrák kereskedelmi miniszterünk ezen eljárás által nagyban károsodik a sertés-halál közönség s mint több ízben tapasztaltuk, rendszeren a bécsi vásár előtt oldják fel a zaratot, hogy ezáltal, mintegy kényszerítő legyen a gazdáközönség csupán Bétsnek szállitania a kész hizokat. Bográd József áll. főállatorvos tudatja, hogy Ausztriával kötött kereskedelmi szerződésünk értelmében az osztrák miniszter „saját szempontjából”, ha jónak véli bármikor elrendelheti a zaratot s csak az esetben lehetne a gazdáközönség szám szerelése segíteni, ha a gazdáközönség szám szerelése segíteni, ha májban kötött kereskedelmi szerződésben az erre vonatkozó pontok módosítottának. Ily

Kétheti láz és gyulladás után a fiatal angol kiserleltes öszszeszedte magát s megköszönte a káplán, az asszony és Lispeth — különösen Lispeth — jószágát. Boutazta a keletet — „föld körül bolyongók”-ról azokban a napokban még nem beszéltek — s Delra-Dumból jött, hogy Simla halmain botanizáljon és lepkéket fogjon. Simlában ép ezért sonki sem ismerte. Azt mondta, hogy lebukott a meredékről, midőn egy páfrány után nyulva rálepett egy korhadtt fasonkra. Kulijai aztán ellophattak podgyászt s megszökhettek vele. Ha kissé jobban megérdemelt, majd visszatért Simlába. A hegy-mászásához többé nem volt kedve.

Broje lassankint visszatért, de azért nem igen sietett a távozással. Lispethét illetőleg úgy vélte a káplán, hogy vagy neki, vagy a feleségének fel kell világosítani az angol a dolgot. Az asszony szánta rá magát erre s elmondta neki, hogy mi van Lispeth szírvével. Az angol józian nevetett, s megjegyezte, hogy az igaz szép és regényes; valódi Himalajaidill. O azonban már el van jegyezve odahaza. Különben nem igen hiszi, hogy ebből valamilyen komoly dolog fejlődhetne. Természetesen megígérte, hogy egyetlen szóval sem említi a dolgot.

Meg is tartotta a szavát. Mindazonáltal kellemesnek találta Lispeth-tel eszevni, vele sítálgálni, vele enyelgési s hízlelgő szavakat mondani neki, miközben erjét gyűjtögette, hogy tovább vonulhasson. Neki mindez semmi sem volt, Lispethnek minden a világom. Az utóbbi nagyon boldog volt e napokban, mert megtalálta szerelme férjútát.

értelmű kérvénnyel fogja megkeresni a közigazgatási bizottság a kereskedelmi miniszterét.

Veröbi Vég István szintén egy igen fontos közérdekű eseményt hoz fel az ülésen. Kérdest, intéz Huszár Agoston állomány, van-e a megyénkben oly szabályrendelet, mely által a jelenleg pusztító baromfiész elleni védekezésre lehessen a gazdákat szorítani s meglehetne e akadályozni, hogy az ezen betegségnek elhullott baromfiak húsát eladhassák. Jelenleg száz száma szállítják megtszogatva a budapesti vásáreszarnokba az elhullott baromfiakat. Az alispán szerint tényleg volna egy erre vonatkozó szabályrendelet a megyénkben, de ezt 6 év óta tartogatták — többször sürgettség alá ezára — a miniszterterületben s így mindeztől értebe léptethető nem volt. Vég István ezen interpellációja s az alispán válasza után elhatározottat, hogy a szabályrendelet jóváhagyását újabb megsüregtetik, a járási főszabálybírókat a közegészség ellenes visszafelések szigorú megtiltására hívják. E s egyben Budapest városi figyelmeztetik, hogy a városzét elhelyezett területekről szállított lelt baromfiak eladását csak kellő igazolás után engedélyezze.

Városi közigazgatási bizottsági ülés.

— A „Székesfehérvár” tudósítójától —

Székesfehérvár város közigazgatási bizottsága ma d. e. 10 órákor tartotta rendes (ápr.) havi közigazgatási ülését, br. Fiáth Pál főispán elnökelele alatt. Jelen vannak: Havranek József polgármester, Plosske Ferencz kir. pénzügyigazgató, Tóth István főjegyző, Vajda Géza kir. főmérnök dr. Bierbauer Győző st. főorvos, Ujházy S. főügyész, Fittler Béla st. főügyész, Bográd János főállatorvos, Kovács Deszö ársz. ülök, továbbá Anglyi Deszö, Diaballa György, dr. Eisenbarth Károly, Farkasdi Deszö, dr. Fauth Adolf, Karl István, Kövesy István, dr. Lövy Károly, Tóth Artúr biz. tagok.

Mindjárt az ülés elején igen érdekes bevándy korlított tárgyalás alá. A helynyüzimiszter ügyeire véleményezést végezték le. Dr. Fiáth György és Balassa Imre felterjesztését, a mely azt kérélné, hogy a Fejérmegyében nagy mértékben elterjedt vadorzas érdekében szeressenk érvényt a törvény ama rendelkezésének, hogy vadat csak úgy szabad elárulni, ha annak holtszerése igazoltatott. Elhívez képest Székesfehérvárról is csak olyan vad legyen árulható, a melyről az illető községi előjáróság bizonyítja, hogy jogos uton levett és adott el. A közigazgatási bizottság megkezdte e dologban a szolgabírságot és a rendőr-főkapitányságot. A főkapitányság azt

javasolja, hogy a kérelem ne pártolassék, mert az amugy is kis forgalmu vad piac, kárára lenne. A főszabálybíró jelenti, hogy vadorzas miatt a mult évben 23 panasz tétetet s ezek közül jögrösen elidíteték, azokonvil vadász-jegy nékülki vásárlásáért 37 egyen büntetett meg.

Farkasdy Deszö és dr. Eisenbarth Károly szölköt a kérdéshez mindketten, pártolva a Fiáth-Balassa-féle felterjesztést hanglyozva, hogy köztudomású tény, hogy kevés helyen van anyni sok vadorzó, mint éppen nálunk s ezeknek az irtására igen alkalmas lesz, ha esakis igazolványon ellátott vadakat szabad árulítani. Miután Havranek polgármester a kivételben sem lát valami lehetőséget, a bizottság a miniszterhez pártoláon küldi vissza a felterjesztést.

Ezután a bizottság Schvarzinger Ferencz bérköcsinnak adott kivételre önülési engedélyt. Plosske Ferencz kir. pénzügyigazgató jelenti, hogy a I., II. és IV. osztályú kereseti adó kivételre bejezetteket. A III. osztályú pót-és kereseti adók kivételre most van folyamlat. Kincstartó követelés eddig befolyt 411524 kor. 65 fillér. Hátrálék 306199 kor. 8 fillér.

A pénzügyigazgató ezután jelenti, hogy ifj. Dinár József tőkeamat elegendésért folyamlat. Javaslója, hogy a bizottság utasítsa el Dinárt, mert az 10.000 kor. kölcsönadott pénz után 2200 kor. tőkékamatot számított f-i kétkatonszámra, a kik azt meg is fizették. A bizót ifj. Dinárt elutasította.

Dr. Bierbauer t. főorvos jelenti, hogy a város közegészsége a lefolyt március hónap ép oly kedvezőtlen volt, mint februárban. A kanyaró bária húsán, de apadó filénen van, sajnos azonban 15 halálozás követelt.

Az utraközi betegségek a tíde- és légtaknak húrutos s lobos bántalma voltak.

A fertőző és járványos korok állása a következő: kanyaró, március 1-szere maradt 159, szaporodott 213-al, (közük egy felhőtt) összesen 372. — Ezekből gyögyült 301, elhalt 15, ápióas alatt maradt 56. — A járvány egész tartalma alatt megbedgetett 2 felhőtt, 646 gyermek. — Ezekből gyögyült 1 felhőtt, 584 gyermek, elhalt 81 gyermek, ápióas alatt maradt 1 felhőtt és 55 gyermek. — Bárányhimő 2, vörheny 3, difteritis 3, husi hagnyák 1.

Vajda Géza kir. főmérnök jelentéselőléni Farkasdy Deszö szót emelt, hogy a délvassuti tisztviselők házárd levő sorompóknak rendes kezelése ügyében egy mint tegnap a megyei közigazgatási bizottság felszölköt, a városi közigazgatási bizottság intézésen át-

men változtatást volna a dolgoz az sem, ha helyesek lettek volna, mert az angolok esze agyában sem volt nóul venni egy felföldi leányt. Már akkor sem gondolt rák, mikor Assamban lepkéket fogdosott. Később könyvet ír Kelet Indiáról; Lispeth neve nem fordul benne elő.

A hurnadik hónap elteltevel Lispeth naponkint elzáradozott Narkundába, hogy lassa, vajjon az angol nem jön-e rálele az uton. Ez meggyugyotat hatással volt s a káplán felesége örült, hogy a leány fellegja gyözténi „bar-bár és a leglobba mértékben egyengyétlen bar-gaságát”. De nemskára ez utók hatása is gyengült s Lispeth igen rosszedvű lett. A káplán felesége most elérkezettnek hitte a pilanlatot arra, hogy a leány előtt felfedje a tulajdonképeni tényállást: az angol csak azért biztosította szerelmeről, hogy őt meggyugyotatja, hogy „ahyetlen és illetlen” dolog Lispeth-től házasságot felteletelni az angollal, ha jobb agyugból van gyurva s azoföldül jögyben jár egy saját menzethöl leánygyal. Lispeth azt felelte, hogy mindez lehetetlen, mert az angol azt mondta, hogy szereti és a káplánné asszony maga biztosította arról, hogy vissza fog térni.

„Hogy lehet az valólan, a mit ő mond és a mit ő mond” — kérde Lispeth.

„Csak eszölköz használtuk ezt a to megnyugtatásodra, gyermek” — felelte az asszony.

„Hisz akkor hazudotok” — kiáltott fel Lispeth — „On is, meg ő is!”

Az asszony szölkölan lehajotta fejét. Lispeth is hallgatott egy ideig. Aztán kiserlelt, le a völgybe. Később visszatért a felföldi leányk

íratot most mig a nyúlja teni f

figyel

lenül friss r

a sár, állatve

tékony

átalán

figyel

véget

fehervár

Zichy

déket,

egyik

megbír

han te

kezőst

érdeke

Fejervár

bizotts

zárta l

ből 42

összes

ezek 201

zött v

vezv v

hangsu

anyag

legny

táplálk

talán

határoz

azt his

zött jel

társadu

csak g

tában r

a széke

dolgoz

a munk

aktól, i

nyekne

mából,

A viese

és felje

le lere

fekte l

A meg

a pular

radt elő

angolok

M

séglől,

peh m

vazott.

A zsnék

hogy az

Nemso

modja s

hervad.

„N

ellen s

káplán

szírvén

a leányt

angol eg

teklét v

Lis

meghat

nyelvet,

vinni, h

lyenkor

ez a fako

egy meg

hetett v

iratot a Délvasútársaság igazgatóságához, mert most németlyuk 10—20 percig kell várni, a míg a vonat elhaladta után a sorompót felnyitják. Vajda főmérnök a kivánságot teljesíteni fogja.

Még br. Fiáth Pál főispán szólott föl, figyelmeztetve a város hatóságát, hogy közvetlenül az országos vásárokat előtt az utakat friss murakkal ne hintsék be, mert nemcsak a sár, de az egyáltalán eljárás is okozta, hogy állatvásárik forgalma az utóbbi időben jelentősen csökkent. A közigazgatási bizottság általános helyeslése közt történt meg ez a kis figyelmeztetés. Ezzel az ülés már 11 órákor véget ért.

HIREK.

— **Személyi hír.** Gróf Zichy Jenő Székesfehérvár város orsz. képviselője ma ideérkezett. Zichy gróf szombatra grófok össze a kereste-dőket, iparosokat és a gazdákat, hogy mind-egyik társadalmi osztály megvalósítsa azt a két megbízottat, a kik — képviselői programjában tett kijelentéshez képest — állandó érintkezést tartson fenn Zichy Jenő gróffal a város érdekében teendő ténylegesében.

— **A dunaudonyi sorozás.** Huszár Ágoston Fejérvármegye aispánja a dunaudonyi sorozóbizottsági küldöttségének elnöke szombaton zárt a sorozási aktákat. Az I. korosztályból 429, a II-ikből 197 és a III-ikből 124, tehát összesen 750 hadtöltés jelentkezett, s ezek közül katonai szolgálatra alkalmatlanok találtak 211. A számbeli eredmény tehát elégedhető volna, ánde a sorozóbizottság tagjai egyhanguan konstataáltak, hogy a járás emberanyaga nagy mértékben eszeveszedik. A legyek leggyöngyös része kis termetű, szószáplalkozású és anatómus szempontból szabálytalan növény. Hogy mi okozza e visszaesést, határozottan megállapítani bájnos volna. Az erősebb anyagok Amerikába való vándorlása azt hisszük, szintén hozzájárul a fentebb jelzett jelenséghez.

— **Jászveki sáfárkodása.** A székesfehérvári társadalmi humanitárius intézményekben ugyan csak gazdag és ez intézmények gazdag sorozatában az egyik legelőkelőbb helyet foglalja el a székesfehérvári Játékony ügyelő. Csöndben dolgozik, ha hali róla a közönség valamit csak a munkájáról hall: pénz szerze a jobb munkáktól, hogy segítséget nyújthasson a szegényeknek. Legutóbbi választmányi ülése alkalmából, mely e hó 5-én Szőgyényi Marich Julia

viseletében — borzasztó piszkosan, de orgyurini és félbevalók nélkül. Haja hosszú fonatban legett le fejről a s felőlül lenyok szokása szerint feketé fonáddal volt átkötve.

— **Visszatértek törzsenhez.** — mondta. „Ti megöltétek Liszpethét. Csak a vén Judit leánya, a publicánus és a taru deviz szolgáldolány maradt életben. Ti valamennyien hangok vagytok angolk!”

Mire a káplán felesége magához tért az ijedségtől, mely annak hallatára elfogta, hogy Liszpeth megért ősei isenheté, a leány már eltávozott. És nem tért többé sohasem vissza. A leány belevette magát tisztáltnál törzsenek szűbét életébe, mintha arról volna szó, hogy az atléi időnek minden nyomát el veszté. Nemsokára nőül vette egy favágó, ki a parárik módja szerint verté. És szépsége csakhamar hervadt.

— **Nines eszete,** a mit a pozgányok bogar in ollon sikerrel lehet az alkalmazni” — vélt a káplán felesége. — „S én azt hiszem, hogy szívóben Liszpeth mindig hitetlen volt.” Hogy a leányt őtátes érett korában vették fel az angol egyház kobeblébe, azt az asszony nem vette tekintőbe.

Liszpeth nagyon öreg agnó volt, midőn meghalt. Mindaddig tökéletesen birta az angol nyelvet. Ha nagyon ittas volt, néha rá lehetett vinni, hogy elmondja előle szerelmo történetét. Ilyenkor az ember alig tudta elképzelni, hogy ez a fekete, rínözös teremtés, mely hasonló volt egy megszűnőselethez, rongybutyulhoz, mikép lehetett valaha „a kotgarmissisbéli Liszpeth.”

védőnknek elnöklele alatt folyt le, szinte lehetetlen néhány rövid szóval nem méltányolni azt a komoly és értékes munkát, a melyet az egyesület buzgó választmányja kifejtett a mely **Gobhard** Bódog titkárnak egyszerű, száraz szavai s mégis oly beszédes jelentősébbé tünik ki. Az **Erszébet Népkönyhá** 1901. december 23-ától 1902. április 1-ig 4177 adag élt 1117 kor. 73 fillér értékben osztott ki a szegények közt. Az 1902. év első három hónapja rendes segély képpen 1070 kor. 50 fillér rendkívüli segélyül pedig 880 kor. 40 fillér osztott ki. Az egyesület azonban ezzel a szép eredményével sinesen még megelégedve s hogy többet találhasson a szegényeknek, jövőidőnkben gyarapítására május 10-éig egy nagyszabású piknik rendezését határozta el. A mulatság egyik vezetője az a hírfé lesz, a melyet gasztronómus kiállítás képpen az egyesület hőkegyi maguk hordának össze s a melyből egy korona befizetésé ellenében, mindenki kedvére kielegítheti gourmand ízeletét. A kiszolgálást maguk a mulatságban résztvevő hőkegyek és urnok felel ruhában, gyöngyvirág jelvényül ellátva fogják teljesíteni. Ugyancsak gyöngyvirág jelvényük lesz a férfi rendezőeknek is. A nagy sikerének ízező közönség szervezésében Szőgyényi-Marich Julia alapítványi hely vezetője alatt egy egész hatalmas női gárda bűzölködi.

— **A sztrájk.** Az igazságügyi pólita sztrájkja ügyében tegnap az iparhatóság be-kéltetési tárgyalást tartott, s a vállalkozók hajlandók voltak 3 hóra ma napba belemenni, de a munkások nem fogadták azt el. A sztráklók ma délután, mintegy 100-an tüntető sétát tartottak.

Hermann tanár elégtétele. A Hermann-Lurja affairban a **Zenke-Iszveki Egyesület**nek választmányja a következő jegyzőkönyvi határozatot hozta:

Mivelogy Hermann Elez zenetár ur a Székesfehérvár és Vidéke ezimel többi ir-lapban megjelent kritikát rektifikáló hívezzel, korrekt és objektív közleményre érdekelnek vález-hozni tréfas kiterős jelesézt magun-hordó szerkesztői üzenetet kapott; mivel továbbá ugyanazon lapban s ugyanazon időzlet tárgyalo közlemények egyikében sinces-olyasni, a mi nevzetett tanár urnak árka-leszvényre, akár mikédsőre is nagy sértés számba vehető volna, hanem mindnyájunknak ama ténnyel folytatás, s éppen ezért a szerkesztői üzenet követő minden egyes cikk egy egy hatalmas és teljes elégteltti nyelvi védelem a fennalattal szemben, s mivel azonkívül az egyesületnek Hermann tanár urna és parájk ritkító tevékenységére s azonok közödséket kiváló adalásai felka-rodó eddőlődésére iralható is különös szakszere van, a választmány maizen egyes tagja jegyzőkönyvhez is bizalmas szavazva kerü tanár urna, s egyszersmind a béle helyezett bizalom fejében el is varja tette, hogy az egyesülettel működését a jövőben ne vonja, s előbbi tisztelt előgondit, ideöleg tovább viselni kegre-szedjék.

A választmány nagy-bb részének kívánatára határozatot, hogy a jegyzőkönyvnek ezen kivonata a helyi lapokban közzé tessék.

Székesfehérvártól, 1902. április 7-én.
Maron István, Havranek József, jegyző, elnök.

— **A „Székesfehérvár” panaszkönyve.** Egy intelligens urasszonytól panaszos levelet kaptunk a Dél-vasúti egyik alkalmazottja ellen, s minthát a panasz egyuttal igen közérdeklő, közönségekben ismertetőnk. A Dél-vasúttársaság egyik szabályzata, illetve 1898. évi hirdetményebe előírják, hogy a ki a pályaudvar helyiségekbe, vagy a peronra akar lépni, annak peronjegyet kell váltania. Ez a szabályzat is, mint anyyi más hivatalos rendelet mindegyike csak a papíron volt érvényes és Székesfehérvár a vándorutazók mindenki szabadon ki-és bejártatott és csak legutóbb a peronra kellett jegyét váltani, azt is csak akkor, ha valame-lyik vasúti alkalmazottnak rossz kedve volt. Ugy látszik azonban, hogy a Dél-vasúti igazgatóság megmondotta magát, s mindenkielő szigorúan be akarta hajítani ezután a 20 filléreset, ha csak közelébe ér a pályaudvarnak. Tegnap délután egy urasszony ment ki a

vasutállomásra, hogy Budapestről érkezett férjét megvárja. A mikor a pályaudület előcsarnokba ért, elője lépett a portás, s szigorú hangon szólott rá.

— **Kérem a jegyet.**
— **Nines jegyem,** nem akarok el utazni, szólott az urnó.
— **Nem is azt,** hanem a peronjegyet kérem, anélkül nem lehet itt ácsorogni, szólott a szigorú portás.

— **A peronra sem megyek,** hanem itt várom meg a férjemet. Azután meg tisztességes hangon szóljon az emberhez, szólott az urnó és elfordult a portás felé.
A vasúti Corberus orre előbb állt az asz-szonyoknak és durva hangon támadt rá, hogy vagy azonnal peronjegyet vált, vagy ki megy az előcsarnokból. Az urnó el akarván kerülni a további skandalumot, szó nélkül hagyta ott a pályaudvart, leveiben panaszolván el nekünk kellemetlen kalandját, jelezvén azt is, hogy azért nem tett panaszt az állomásfőnöknél, mert hogy ahhoz nem tudott csak peronjegyet kelleltetni volna váltani, má, pedig véletlenül nem volt pénz, mert már szakszabályt kánt ki a pályaudvaron és még a peronon sem követelték tőle jegyet, nemhogy az előcsarnokban. Még kevésbé kívánták tőle, hogy „Akkarodjék.”

Elmondott az esetet, hogy a durva Corberus eljárására a figyelmet felhívjuk, s egyuttal jelezük a közönségnek azonos kívánságát, hogy ha ilyen elhangzott rendelkezést személt szigorúan akarnak betartani, azt kell utat, hirlapilag is hozzák a közönség tudomására, mert a vasúti bakterok orráról senkimen olvashatja le a rendszerváltozást.

— **A gazdasági egyesület közgyűlése.** A fe-jérvármegyei gazdasági egyesület tegnap délután tartotta tavaszi rendezés közgyűlést, elnö-ének br. Fiáth Pál főispánnak vezetése alatt. Helyet vettek: Kőrösi Aladár, Fantusz Fülöp, Huszár Ágoston, Háber Károly, Keszey Gyula, Németh Vincez, Dr. Paizs Gyula, Szőgyényi Sándor, Schweiger Adolf, Dr. Szűcs Ándor, Verebi Vigh István, Scher Lajos titkár bejelentette, hogy az egyesület 43 alapító, 210 rendez, 94 partoló s így összesen 347 tagból áll. Ök-tóber óta mintegy 60 új tag lépett be. 26 közgyűlés 88 naposra gazdasági előadás tartott, résztvevők száma 2241. Az első 3 hétig tartó kósarónó tanfolyamon 55 élyen nyert kiképzést. A Bent-Mihály, Nagy-Láng, Káldor és Pátka községekben 200,000 darab földművelési telepítést. Tejszövetkezetek létesítése s próbailomások szervezése által foglalkoztatott. A tükár ezután még előterjesztést tett a megújuló fölmlátnál gazdákörök szervezése iránt, de a közgyűlés a Paizs Gyula felszólalására a gazdákörök létesítését tekintettel szük anyagi viszonyokra, még ke-remek tartja. Az egyesület vagyona 24664 korona. Az 1902. évi bevétel mintegy 3800 ko-ronára, a kiadás pedig 3900 koronára irányoz-ottat elő és így a mutatkozó 600 korona de-ficit a szervezet tőkétől fog törlesztetni. A közgyűlés br. Fiáth Pál elnök életével vég-ződött.

— **A Budapesti környéki telefon.** A budapesti környéki telefon már szóban volt meg-előzöshatású helyszíni vizsgálattól folyó hó 6-án teljesítette **Haltenberger** Sándor kir-posta és távúrá mérnök, a ki Eroszlótt beutazta a lenélő vasútszakasz Dunaudony, Ráczalmás és Dunapentele községekben. Mindhárom köz-szében több előfizető jelentkezett, kiknek laká-sára a telefon bevezetik, azonkívül a köz-szégkebeli posta és távúráhivataloknak távbe-lyelő központi létesítetűt. Az építést már miújában megkezdik.

— **Légiakoriatok.** A 69-ik gyalogezred tartalékosai ez év május hó 2-án a **szármóly határban** légiakoriatokot tartanak. Az alsópály hivatalból megtették a kellő elővigyázati intézkedéseket.

— **Idegenek névsora.** Április hó 9-én **Barnai** Ignacz „Magyar király” szállodája; **Stank** utató **Bosny Reichardt** utató **Bécs**. **Orsz** honvedkapitány **Bpest**. **Hósa** kereskedő **Bpest**. **Huab** építész **Bpest**.

Endersz János „Fekete Sas”-szállodája. **Magyar** Ferenc utató **Debreczen**. **Krausz** A. kereskedő **Lipész**. **Altman** Tándor utató **Bécs**. **Latzy** Henrik utató **Laihaeb**, **Davidovics** M. kereskedő **Zagreb**, **Schaffner** **Abrahám** utató **Bécs**. **Horzók** **Mór** utató **Bécs**. **Halsay** Imre ügynök **Budapest**.

— **Piaci árak.** Székesfehérvár április hó 9-én. Buza: 8.60—8.70; Rozs: 6.60—6.70; Árpa: 6.30—6.40; Zab: 7.80—7.40; Kukorica: 4.80. Az árak 60 kilonként korona értékben értendők.

Világhírű orosz
Karaván Thea

K. C. Popoff Testvérek
Moszkvában.

Csász. és kir.
udvari szállítók.

Legfinomabb
minőség.

Legfinomabb
minőség.

Szétküldési iroda: — B 0 8, —
VII/II. Breitgasse 9.

Kicsinyben

minden szakmabeli finomabb
kereskedésben kapható, ere-
deti csomagolásban.

124/1902. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bír. végrehajtó az 1881. évi LX.
t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy a székesfehérvári kir. járásbírósnak
1901. évi V. II. 678. 1. sz. végzése következté-

ben Baland & Co. bécsi özég javára Goldstein
Isidor székesfehérvári kereskedő ellen 200 ko-
rona 64 fillér s jár. erejéig Székesfehérvárott
1902. évi január hó 16-ik napján le- illetve felül-
fogialt és 1974 koronára becsült belfi állványok
és felszerelések és férfi divatartozékok sít. tár-
gyak, valamennyi végrehajtót javára bírói
árverésen eladandók.

Mely árverésnek az 1901. évi V. II.
678/2. számú végzése folytán Székesfehérvárott
a Színház-utca 1. sz. üzlethelyiségében leendő
csakozására határidőül 1902. évi április hó 17.
napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik
és ahhoz a venni szándékozók oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett in-
góságok az 1882. évi LX. t.-cz. 107. és 108.
§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-
többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul
is el fognak adatni.

Kelt Székesfehérvárott, 1902. márcs. 33.

HAVAS SÁNDOR,
kir. bír. végrehajtó.
Budai-út 17. szám alatt.

Könyvnyomda. — Papirkereskedés.

1000 kiosztó reklám körlevél
Ára: 2.50.

1000 boríték czégy nyomással
jó minőségű, bármilyen színben: 2.50.

50-50 drb. — 1 doboz
LEVÉLPAPÍR
monogram-nomással —.05.

Tisztán kezelt borok árusítása.

Bátorvagyok az igen tisztelt közönség figyel-
mébe alatt jegyzett borokat ajánlani:

- Iszkaí Ó, Néh. Ullmannépicézőből 1 ltr. 50 kr.
- Zámolyi Rizling Báró Jenő termése 1 ltr. 40 kr.
- Ráczhegyi Csilléry József termése 1 „ 36 kr.
- Zámolyi Hárslóvalá „ 1 „ 50 kr.
- Csákerényi, Báró Jenő termése 1 ltr. 50 kr.

DESTEK ADOLF
Sz.-Fehérvár, Sas-utca.

Ugyanitt egy jó családból való fiu tanulóul felvétetik.

Napernyők

Nyakkendők

Bámulatos olcsó, elegáns
Blousok
és alsóruhák
a legnagyobb választékban

Vermes és Weisznál
Székesfehérvár,
Nádor-utca.

Vászon
Fehérművek

„Hamerli”
bőkeztyűk.

Nyomatott: Eisler Adolf, könyvnyomdájában Székesfehérvár.

Széke
S
Szekesfe
Hirdetés
Volt
tényezt,
a magyar
séges ma
szempont
a legnagy
lemzi szo
híres mor
Nag
napisg so
ját, hogy
kodik.
Ifju
feladatát
meretesen
az Izik k
árult enn
alóta, ho
paloták u
néphez,
megszent
gyútsik.
mást csal
dolkoztat
Már
ember es
gálhatja
lalkozok,
más fog
lehesse
a keresko
termelés
fenygető
jelenti.
Es a
ezeljük
nem riad
Ugy
de immár
igen kom
Platt
egy Wate
szijon fűg
Az
melyet eg
visolt. B
sek és rő
nagy kül
mások kö
denki ism
redes nem
sükre adn
volt. S a
beszélni a
szalag va
jámbor en
Platt
ban; min
késve, m
Óráik lel
lon. Ez k
készült el
pott, a kő
meggazít
ven másor
ezt tetto
óróját.
Az o
figyelni, h